

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 1Csp/39/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717202850
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jarmila Bíliková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2717202850.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou Mgr. Jarmilou Bílikovou právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 , proti žalovanému: N. T., A.. XX.XX.XXXX, S. F. A. X., XXX XX W. o zaplatenie 246,99 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd žalovanej proti žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 31.03.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 246,99 eur, spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 191,29 eur od 14.12.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. Zo žaloby vyplýva, že žalovaná suma 246,99 eur pozostáva z istiny v sume 191,29 eur, riadneho úroku vo výške 0,24 eur, úroku z omeškania vo výške 25,39 eur, poplatkov vo výške 30,10 eur, a to z nesplateného úveru č. 0202752964/0900 poskytnutého spoločnosťou Slovenská sporiteľňa a.s., ktorý bol čerpaný v sume 191,29 eur .

2. Žalobca žalobu dôvodil, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa a.s.) uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu - Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby zo dňa 06.05.2008, a k tomu Zmluvu o vydaní a používaní Platobnej karty zo dňa 06.05.2008. Na základe úverovej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver v sume 191,29 eur (istina). Žalovaná riadne a včas úver nesplátila úver. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku žalovanej. Od postúpenia pohľadávky žalovaná nevykonala žiadnu úhradu.

3. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

4. Súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania rozsudkom zo dňa 13. marca 2018, ktorým žalobu zamietol a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

5. Odvolací súd uznesením č.k. 11Co/171/2018-85 zo dňa 20. mája 2019 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa odôvodnenia rozhodnutia v danom prípade musí súd nariadiť pojednávanie, pretože musí splniť obligatórnu povinnosť podľa § 181 ods. 2 C.s.p. a informovať o rozsahu sporných a nesporných skutočností a dokazovania, keď strana nespĺnila svoju povinnosť tvrdenia alebo povinnosť dôkaznú. Pri prejednaní sporu sa musí súd sústrediť na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty odvolateľa, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť.

6. Súd vyzval žalobcu uznesením zo dňa 02. septembra 2019, aby podľa § 132 C.s.p. doplnil podanie označené ako žaloba o opísanie rozhodujúcich skutočností, o ktoré opiera svoje nároky a z ktorých vyplývajú s konkrétnym uvedením kedy a akým spôsobom bol žalovanej poskytnutý úver, aké boli podmienky čerpania (výška, úrok, splácanie), koľko peňažných prostriedkov žalovaná čerpala, akým spôsobom, kedy, v akej výške žalovaná plnila, na čo boli započítané jednotlivé splátky, z čoho pozostáva žalovaná istina, či obsahuje aj nejaké poplatky, úroky, riadny úrok a úrok z omeškania (z akej sumy, za aké obdobie, akou % sadzbou vyčíslený), aké konkrétne poplatky, za aké služby a podľa akých ustanovení zmluvy predstavuje suma 30.10 eur, konkrétne uvedenia, na základe ktorého ustanovenia zmluvy a či došlo k zániku záväzkového vzťahu medzi stranami sporu, ktoré konkrétne povinnosti žalovaná porušila, akým konaním, opísaním rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa konkrétnej veci, predložil príslušnú zmluvu o úvere, obchodné podmienky pre poskytovanie úverov, sadzobník poplatkov, prehľad o čerpaní a splácaní úveru.

7. Súd vo veci nariadil pojednávania na deň 24.09.2019. Na pojednávanie sa nedostavil splnomocnenec žalobcu, neúčast' ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania bez žiadosti o odročenie pojednávania. Žalovaná sa nedostavila bez ospravedlnenia. Súd spor prejednal s použitím § 180 C.s.p. bez prítomnosti strán, splnomocnenca žalobcu.

8. Žalobca v podaní doručenom súdu pred pojednávaním viedol, že pôvodný veriteľ uzavrel so žalovanou Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bolo aj poskytnutie povoleného prečerpania. Debetné operácie žalovanej predstavujú výber kartou, platba kartou, odchádzajúce platby z účtu v sume 117,40 eur, poplatky v sume 74,08 eur, úroky 62,77 eur, spolu v sume 1245,25 eur. Kreditné operácie ako úhrada predstavujú sumu 1007,26 eur. Z úhrad žalovanou bola suma 926,11 na istinu, suma 36,94 eur započítaná na riadny úrok, suma 44,19 eur na poplatky a suma 0,02 eur na úrok z omeškania. Poukázal na obchodné podmienky bod. 14.1., 14.2., 8.4.. Veriteľ podaním zo dňa 05.02.2013 pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Žalobca nedisponuje podaním, v ktorom bola oznámená výška úverového rámca, ale poukázal na Zmluvu zo dňa 06.05.2008, v ktorej časti I. bod 4 bolo uvedené poskytnutie povoleného prečerpania. Oznámenie postupcu žalovaným o postúpenie pohľadávky bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitimáciu postupníka - žalobcu na vymáhanie postúpenej pohľadávky s odkazom na rozsudok NS SR zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4Co/210/01, uznesenie KS v Košiciach sp. zn. 1Co/387/2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/564/2015, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/133/2013. K aplikácii ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB zastával názor, že nemožno ho spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky s odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. z. 19Co/2/2016 s tým, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi podľa uvedeného ustanovenia nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky a s nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. Žalovaná bola ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1188 dní, teda súčet všetkých omeškaní so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Výzvou zo dňa 20.10.2009 právny predchodca žalobcu splnil všetky povinnosti, ktoré mu ukladá § 92 ods. 8 ZoB, teda žalovaná bola vyzvaná na úhradu dlžnej sumy a zároveň bola vy omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. V zmysle citovaného ustanovenia nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. S odkazom na gramatický výklad a logické znenie vyplýva záver, že banka môže postúpiť aj nezosplatenú pohľadávku, keď zmyslom ustanovenia je vyjadrenie podmienky, že pokiaľ dlžník uhradil banke tú časť záväzku, s plnením ktorej bol v omeškaní, a to v čase pred postúpením pohľadávky, právo banky postúpiť celú pohľadávku, najmä jej nezaplatený zostatok zaniká a pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku, nie len časť, s ktorou je dlžník v omeškaní s odkazom na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/511/2015, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/163/2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/540/2015. Banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane jeho príslušenstva. Právny predchodca žalobcu nevyužil právo vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pričom táto bola vyhlásená žalobcom ku dňu 20.02.2013 v lehote podľa § 53 ods. 9 OZ, keď na žalobcu postúpením prešla pohľadávka aj jej príslušenstvom a všetky práva s ňou spojené s odkazom na čl. V. bod 1. Zmluvy o postúpení pohľadávok, bod 7.6.1 VOP a § 488 OZ, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/57/2017. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupcom nie je podmienkou pre platné

postúpenie pohľadávky. Pripojil listinný dôkaz - Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. v znení dodatku č. 1 účinného od 15.1.2009, teda po uzavretí zmluvy, výzvu zo dňa 07.07.2008, výzvu k úhrade a oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 05.02.2013.

9. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby zo dňa 06.05.2008, Zmluvou o vydaní a používaní Platobnej karty zo dňa 06.05.2008, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. a žalobcom s Prílohou č.1 so špecifikáciou postúpenej pohľadávky voči žalovanej, Výzvou Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 07.07.2008, Podacím hárkom List č. 48/79 bez uvedenia dátumu, Pokusom o zmier žalobcu zo dňa 07.03.2017, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18.12.2012, Výzvou k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 05.02.2013, Obchodnými podmienkami a zistil tento skutkový stav veci:

10. Slovenská sporiteľňa a.s., ako právnická osoba uzatvorila so žalovanou ako spotrebiteľkou dňa 06.05.2008 Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby na základe, ktorej bol poskytovaný: - balík Bankových produktov, 1. vedenie/zmena účtu č. 0202752964/0900, 2. poskytnutie Elektronických služieb, 3. vydanie platobnej karty VISA Electron, 4. poskytnutie Povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach, nahradenie zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru alebo povoleného prečerpania k účtu. Ďalej uzatvorili dňa 06.05.2008 Zmluvu o vydaní a používaní Platobnej karty k č. účtu 020752964/0900 na základe, ktorej bola žalovanej poskytovaná možnosť operácii na bežnom účte s limitom v hotovosti v dňoch 15000,- Sk, bezhotovostne 45000,- Sk, celkovo v dňoch 60000,- Sk.

11. Súd mal preukázané, že Zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby zo dňa 06.05.2008 a Zmluva o vydaní a používaní Platobnej karty zo dňa 06.05.2008 je na predtlačenom formulári a nie sú v nich dojednané žiadne individuálne podmienky poskytnutia úveru. Obe zmluvy sa týkali č. účtu 020752964/0900.

12. Výzvou Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 20.10.2009 mal súd preukázané, že banka oznámila žalovanej, že splácanie predmetnej pohľadávky: Balík EXTRA č. úveru: 202752964, dátum uzatvorenia zmluvy 07.07.08 je v omeškaní ku dňu 30.09.09 vo výške 180,56 eur a aby dlžnú sumu uhradila najneskôr do 10 dní od doručenia uvedenej výzvy s tým, že ak nebude v uvedenej lehote dlh zaplatený pristúpi banka k vymáhaniu pohľadávky. Žalobca nepreukázal, či a kedy uvedená výzva bola žalovanej doručená, alebo daná na poštovú prepravu. Žalobca len predložil Podací hárok Slovenskej pošty List č. 48/79 bez uvedenia dátumu, len s poznámkou o pokuse doručovania žalovanej - 2599251 zosplatenie, ktorým bolo dané na poštovú prepravu zrejme oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 05.02.2013. Žalobca ani netvrdil, ani nenavrhol žiadny dôkaz na preukázanie doručovania výzvy žalovanej

13. Z Oznámenia o postúpení pohľadávky vyhotoveného Slovenskou sporiteľňou dňa 18.12.2012 mal súd preukázané, že banka oznámila žalovanej, že pohľadávku z úveru č. úveru 203482556 (202752964) s dátumom uzatvorenia zmluvy dňa 26.04.2011 z nepovoleného prečerpania účtu postupuje obchodnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., a to na základe Zmluvy o postúpení zo dňa 13.12.2012. Žalobca nepreukázal, či a kedy uvedené oznámenie bolo žalovanej doručené.

14. Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. (veriteľ predmetného úveru) je obchodnou spoločnosťou (bankou), pričom jedným z predmetom jej podnikania (činnosti) je poskytovanie spotrebiteľských úverov bankovým spôsobom. Žalovaná je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetom sporu bola postúpená pohľadávka bankou na iný nebankový subjekt. Napriek skutočnosti, že predložené zmluvy boli uzatvorené podľa ustanovení Obchodného zákonníka súd posúdil nárok uplatnený žalobou ako spor spotrebiteľský zo spotrebiteľského úveru podľa zákonných ustanovení § 39, § 52, § 53, § 54, § 524, § 525, 526 OZ, zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách (zákon o bankách).

15. Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

(2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 a 4 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 525 ods. 1 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

20. Podľa § 526 ods. 1, 2 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

21. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 13. marca 2018, keď žalobu zamietol z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v konaní. Po zrušení rozsudku odvolacím súdom na základe výzvy súdu vo svojom podaní trval na tom, že preukázal aktívnu legitímáciu v spore s odkazom na výzvu zo dňa 20.10.2009 s tým, že predmetom postúpenia môže byť aj pohľadávka alebo jej časť, ktorá nie je splatná, teda banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane príslušenstva a právom žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť s dôvodmi uvedenými pod bodom 8. rozhodnutia. Žalobca vo svojich skutkových tvrdeniach tvrdil uzavretie zmluvy zo dňa 06.05.2008 č. účtu 0202752964/0900, ktorá spĺňa všetky náležitosti zmluvy o úvere, predmetom ktorej bolo okrem iného aj poskytnutie povoleného prečerpania. Svoje tvrdenie preukazoval predloženou listinnou podobou zmluvy, ktorá neobsahovala žiadne obligatórne náležitosti zmluvy o úvere (ani výšku úveru, resp. úverového rámca, ak sa malo jednať o povolené prečerpanie, úrok, splátky ...) Ďalej tvrdil, že sa stal veriteľom pohľadávky na základe uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok s tým, že banka ako veriteľ si splnila svoju povinnosť

výzvy na úhradu dlžnej sumy a omeškanie so splnením peňažného záväzku voči banke nepretržite 90 kalendárnych dní podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Toto tvrdenie preukazoval výzvou banky zo dňa 20.10.2009, ktorej podanie na pošte nepreukázal žiadnym dôkazom. Postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení pohľadávok, podľa ktorej prílohy č. 1 bola postúpená pohľadávka banky voči žalovanej z nepovoleného prečerpania na č. účtu 203482556 zo dňa 26.04.2011. Ani na základe výzvy súdu nepredložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.04.2011 s tým, že nedisponuje podaním, v ktorom by bola oznámená výška úverového rámca žalovanej.

23. Žalovaná ako spotrebiteľ bola v spore pasívna, nepoprela žiadne skutkové tvrdenia žalobcu. Pasivita žalovanej v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1, 2 C.s.p.) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (uznesenie ÚS SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019). Súd je oprávnený a povinný preskúmať právne úkony (zmluvy, ich súčasť) z hľadiska platnosti, ex officio skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, nároky žalobcov. Súd je taktiež povinný ex officio skúmať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

24. Predmetom konania bola postúpená pohľadávka na základe spotrebiteľskej zmluvy a to zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorej žalobca uplatnil svoj nárok. Predložená zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby bola typovou predtlačенou zmluvou, v ktorej neboli uvedené žiadne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, jednalo sa o zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 06.05.2008. Predmetom postúpenej pohľadávky boli nároky z nepovoleného prečerpania z úverovej zmluvy zo dňa 26.04.2011. Žalobca túto zmluvu súdu nepredložil, súd nemohol posúdiť jej platnosť, obsahové náležitosti a má za to, že zmluva o úvere nebola uzavretá písomne, teda je neplatná (§ 4 zákona o spotrebiteľských úveroch).

25. V súvislosti s riešením spornej otázky, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, teda či je žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby má súd za to, že ani po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie a po doručení podania žalobcu na základe výzvy súdu žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní.

26. Súd sa stotožňuje s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí NS SR sp. zn. 1Cdo 147/2017 z 24.04.2018, R 60/2018 (aj 7Cdo/26/2017), podľa ktorého v zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou v § 92 ods. 8 zákona o bankách na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo motivovať banku k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou, táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priechilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. Dovolací súd v rozsudku uzavrel, že kardinálnym problémom je otázka platnosti či neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa § 39 OZ. Teda či podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovanej na tretiu osobu, ktorá nie je bankou podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanej na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, alebo v prípade ich nedodržania prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia. Rozhodujúcim je fakt, že ide o zmluvu spotrebiteľskú. Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi podmienkami je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k OZ. Tieto isté podmienky musia byť splnené

aj pri prelomení bankového tajomstva, aby nedošlo k jeho porušeniu. Dovolací súd preto v rozsudku skonštatoval, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt išlo by o postúpenie v rozpore so zákonom o bankách, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené, resp. zakázané a ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ.

27. V danom spore žalobca preukazoval splnenie podmienky zaslanie výzvy žalovanej výzvou zo dňa 20.10.2009, ktorou však bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy zo zmluvy uzatvorenej dňa 07.07.2008 (predmetom bola zmluva zo dňa 06.05.2008), ktorá súdu nebola predložená a žalobca nepreukázal, že by táto výzva bola zaslaná, resp. daná na poštovú prepravu na doručenie žalovanej. Výzva na zaplatenie omeškanej sumy zo zmluvy uzavretej dňa 26.04.2011, ktorá bola predmetom postúpenia nebola súdu predložená. Súd má za to, že žalobca takto nepreukázal splnenie podmienky uloženej v špeciálnej predpise - zákone o bankách na platné postúpenie pohľadávky a teda nie je v spore vecne aktívne legitimovaná stranou sporu.

28. Podľa predloženej platobnej histórie účtu (bez uvedenia jeho čísla, ktorá otázka zostala spornou, keď pôvodne bola pohľadávka vedená na č. účtu 0202752964 v zmluve zo dňa 06.05.2008, výzve z 20.10.2009 a následne uvedená na č. účtu 203482556 v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení, vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 05.02.2013, pokus o zmier z 07.03.2017) boli vykonávané na účte transakcie aj žalovanou od 16.05.2008 do 11.09.2008, potom boli len pripisované rôzne poplatky (debetného úroku, za vedenie účtu, kartový, zml. úroku z omeškania zmluvného a zákonného, náklady na pohľ.účet), dňa 15.12.2009 mal byť účet zrušený a dňa 12.12.2012 odpísaná pohľadávka, keď v ten istý deň boli účtované splátky úveru započítané na zákonný úrok z omeškania, poplatok a istinu. V danom spore sa jedná o postup banky, ktorý nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou. Banka od septembra 2009 nepodnikla žiadne zákonné kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu, ak žalovaná dlhodobo nesplácala poskytnutý úver, ale až do decembra 2012 (viac ako tri roky) pripisovala na účet žalovanej len rôzne poplatky, úroky z omeškania, debetné úroky.

29. Súd k argumentácii žalobcu s odkazom na rôzne rozhodnutia súdov poukazuje na to, že ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít v zmysle čl. 2 ods. 2 C.s.p. netvoria rozhodnutia odvolacích súdov neprevzaté do Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR v spore rovnakého žalobcu, keď v prípade rozhodnutí NS SR sú právne významné z tohto pohľadu len jeho rozhodnutia vydané v dovolacom konaní. Súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax vyplývajúcu z už hore uvedeného rozsudku NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, ktorý bol publikovaný pod R 60/2018 v Zbierke a stanovísk NS a aj iné zverejnené rozhodnutia, v ktorých bol žalobca stranou sporu, z ktorých vyplýva povinnosť súdu prihliadnúť aj bez námietky a to ex offo na absolútnu neplatnosť postúpenia pohľadávky, ako aj to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež právo klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky, keď postúpenie pohľadávky banku, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. Neobstojí záver o tom, že v konaní nebolo potrebné preukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a že pri neexistencii popretia platnosti postúpenia pohľadávky žalovaným súd musel považovať platnosť postúpenia za nesporné skutkové tvrdenia a nemohol sám túto otázku posudzovať. V tomto spore môže súd vykonať aj dôkazy nenavrnuté, ale nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 295 C.s.p.), keď ustanovenia o sudcovskej a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú (§ 296 C.s.p.), pričom všeobecné ustanovenia o konaní sa použijú (len) primerane (§ 300 C.s.p.). Žalobca tvrdil zaslanie výzvy žalovanej na zaplatenie dlhu, ktorá však bola označená inými identifikačnými údajmi zmluvy (č. účtu, dátum uzatvorenia zmluvy), než ktorá mala byť predmetom postúpenej pohľadávky a nepreukázal jej zaslanie, resp. danie na poštovú prepravu žalovanej. Žalobca v konaní netvrdil, že sa jednalo o pohľadávku, ktorej splatnosť by vyhlásila banka, ale trval na tom, že ako veriteľ postúpenej pohľadávky má právo vyhlásiť namiesto banky mimoriadnu splatnosť úveru. Súd v tejto časti argumentácie odkazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 (bod 18. odôvodnenia), z ktorého vyplýva nedostatok oprávnenia žalobcu ako nebankového subjektu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti (zosplatenie) úveru, ako aj na postúpenie nesplatnej časti pohľadávky. Súd má za to, že dostatočným dôvodom na zamietnutie žaloby žalobcu je nepreukázanie vecnej aktívnej legitimácie žalobcu v spore z hore uvedených dôvodov a preto žalobu žalobcu zamietol.

30. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. , ale s poukazom na hospodárnosti civilného súdneho sporu úspešnej žalovanej, v konaní nepriznal náhradu trov konania. Z obsahu súdneho spisu je nepochybné, že žalovanej žiadne trovy v konaní nevznikli, a bolo by zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu rozhodovať podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. a následne vydávať rozhodnutie o výške trov konania v zmysle ust. § 262 ods. 2 C.s.p.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).